ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 3.3.2025
COM(2025) 63 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011

1. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1.1. Έκθεση εφαρμογής

Η παρούσα έκθεση παρέχει επισκόπηση της εφαρμογής του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και για την τροποποίηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011 [στο εξής: κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020]. Η εκπόνηση έκθεσης απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 3[1] του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020. Η έκθεση θα πρέπει να αξιολογεί ειδικότερα το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου, τα αποτελέσματά του και το κόστος και τα οφέλη του.

1.2. Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 για την εποπτεία της αγοράς

Το πλαίσιο για την εποπτεία της ενωσιακής αγοράς προϊόντων που καλύπτονται από συγκεκριμένη ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020. Ο εν λόγω κανονισμός τέθηκε σε εφαρμογή στις 16 Ιουλίου 2021. Οι αρχές εποπτείας της αγοράς των κρατών μελών υποχρεούνται να διασφαλίζουν την πλήρη συμμόρφωση με τη νομοθεσία.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 αφορά προϊόντα που υπάγονται στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης σε σχέση με τα μεταποιημένα προϊόντα, εκτός από τα τρόφιμα, τις ζωοτροφές, τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση, τα ζώντα φυτά και ζώα, τα προϊόντα ανθρώπινης προέλευσης και τα προϊόντα φυτών και ζώων που σχετίζονται άμεσα με τη μελλοντική αναπαραγωγή τους. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 συνδέεται επίσης στενά με τον κανονισμό για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (GPSR)[2], δεδομένου ότι ορισμένες διατάξεις του GPSR θα εφαρμόζονται και στα προϊόντα που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020, και αντιστρόφως. Ο κανονισμός GPSR θα τεθεί σε εφαρμογή στις 13 Δεκεμβρίου 2024.

1.3. Άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020

Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση των προϊόντων στην αγορά της Ένωσης, το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 προβλέπει ότι, για ορισμένα προϊόντα, πρέπει να υπάρχει εντός της Ένωσης εγκατεστημένος **οικονομικός φορέας υπεύθυνος** για ορισμένα ειδικά καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού. Στην παρούσα έκθεση, ο όρος «υπεύθυνος οικονομικός φορέας» αναφέρεται στον οικονομικό φορέα που είναι υπεύθυνος για τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 4.

Τέσσερα είδη φορέων μπορούν να ενεργούν ως οικονομικός φορέας κατά την έννοια του άρθρου 4: κατασκευαστής που είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ, εισαγωγέας (όταν ο κατασκευαστής δεν είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ), εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ο

[1] Όπως προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα έκθεση έπρεπε να υποβληθεί έως τις 16 Ιουλίου 2023. Λόγω περιορισμών στα δεδομένα και του γεγονότος ότι η δημοσίευσή της τη συγκεκριμένη ημερομηνία θα συνεπαγόταν τη χρήση συμπερασμάτων σε βάθος ενός μόνο έτους, κρίθηκε σκόπιμη η δημοσίευση της έκθεσης τη δεδομένη χρονική στιγμή.

[2] Κανονισμός (ΕΕ) 2023/988 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2023, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας (ΕΕ) 2020/1828 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 87/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 135 της 23.5.2023, σ. 1).

οποίος διαθέτει γραπτή εντολή από τον κατασκευαστή που ορίζει τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο να εκτελεί εξ ονόματος του κατασκευαστή τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, ή πάροχος υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών[3] εγκατεστημένος στην ΕΕ, όταν δεν υπάρχει κατασκευαστής, εισαγωγέας ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος εγκατεστημένος στην ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό, οι αρχές εποπτείας της αγοράς έχουν κάποιον στον οποίο μπορούν να απευθύνουν αιτήματα, συμπεριλαμβανομένων αιτημάτων για παροχή πληροφοριών σχετικά με τη συμμόρφωση των προϊόντων με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, και ο οποίος μπορεί να συνεργάζεται με τις αρχές εποπτείας της αγοράς προκειμένου να διασφαλίζεται η λήψη άμεσων διορθωτικών μέτρων προς επανόρθωση περιστατικών μη συμμόρφωσης. Το άρθρο 4 άρχισε να εφαρμόζεται από τις 16 Ιουλίου 2021. Στις 23 Μαρτίου 2021 η Επιτροπή δημοσίευσε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την πρακτική εφαρμογή του για τους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς και τις αρχές εποπτείας της αγοράς[4].

Η αρχική πρόταση της Επιτροπής[5] σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 περιλάμβανε όλα τα εναρμονισμένα προϊόντα που προβλέπονται στο παράρτημα 1 και εξαιρούσε μόνο τα καλλυντικά προϊόντα, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα και τα συνδεόμενα με την ενέργεια προϊόντα[6], δεδομένου ότι η απαίτηση ύπαρξης υπεύθυνου προσώπου στην ΕΕ υπήρχε ήδη για αυτές τις κατηγορίες προϊόντων. Καθώς διεξάγονταν συζητήσεις με τους συννομοθέτες, έγιναν αλλαγές ώστε το άρθρο 4 να καλύπτει μόνο 18 από τους κανονισμούς και τις οδηγίες[7] όπου εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020. Για τον περιορισμό αυτό εφαρμόστηκε ανάλυση βάσει κινδύνου σχετικά με το πού θα μπορούσε να προσδιοριστεί η ανάγκη ύπαρξης υπεύθυνου οικονομικού φορέα που θα ενεργεί ως σύνδεσμος με τις αρχές εποπτείας της αγοράς[8]. Εξετάστηκαν οι πιθανοί κίνδυνοι, ο αριθμός των περιστατικών μη συμμόρφωσης, καθώς και το κατά πόσον τα προϊόντα διακινούνται κυρίως μέσω φυσικών (και όχι διαδικτυακών) αλυσίδων εφοδιασμού[9].

1.4. Μεθοδολογία και πηγές πληροφοριών για την παρούσα έκθεση

Σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020, η παρούσα έκθεση επικεντρώνεται ειδικά στην εφαρμογή του άρθρου 4. Δεν πρόκειται για πλήρη αξιολόγηση. [10] Βασίζεται σε δεδομένα και πληροφορίες για τα έτη 2021 [από τις 16 Ιουλίου 2021, όταν άρχισε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020], 2022 και 2023 και, ως εκ τούτου, τα στοιχεία

[3] Όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 11 του κανονισμού: «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που, στην πορεία της εμπορικής δραστηριότητας, προσφέρει δυο τουλάχιστον από τις ακόλουθες υπηρεσίες: αποθήκευση, συσκευασία, διευθυνσιοδότηση και αποστολή, χωρίς να έχει την κυριότητα των εμπλεκόμενων προϊόντων και εξαιρέσει των ταχυδρομικών υπηρεσιών όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των υπηρεσιών αποστολής δεμάτων όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/644 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και κάθε άλλης ταχυδρομικής υπηρεσίας ή υπηρεσίας εμπορευματικής μεταφοράς».
[4] ΕΕ C 100 της 23.3.2021, σ. 1. eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XC0323(01).
[5] COM(2017) 795.
[6] Οι αντίστοιχοι κανονισμοί [κανονισμός (ΕΕ) 1223/2009 (άρθρο 4), κανονισμός (ΕΕ) 2017/745 (άρθρα 15, 16), κανονισμός (ΕΕ) 2017/746 (άρθρα 15, 16) και κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 (άρθρο 6)] προέβλεπαν ήδη την ανάγκη ύπαρξης υπεύθυνου προσώπου στην ΕΕ για τις εν λόγω κατηγορίες προϊόντων.
[7] Βλ. παράρτημα για κατάλογο των σχετικών νομοθετικών πράξεων.
[8] Αιτιολογική σκέψη 21 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020.
[9] Αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020.
[10] Πλήρης αξιολόγηση κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας: https://commission.europa.eu/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation/better-regulation-guidelines-and-toolbox_el.

που συγκεντρώθηκαν αφορούσαν μόνο 2 ή 3 έτη μετά την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020.

Η παρούσα έκθεση βασίζεται κυρίως σε πληροφορίες από *Μελέτη αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων*, η οποία εκπονήθηκε από την Deloitte Consulting για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από τον Αύγουστο του 2023 έως τον Ιούλιο του 2024. Εκτός από την έρευνα τεκμηρίωσης, η εν λόγω μελέτη παρουσίασε τα πορίσματα στοχευμένων διαβουλεύσεων με τη μορφή ερευνών και συνεντεύξεων. Εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά, όταν στην παρούσα έκθεση γίνεται αναφορά σε αποτελέσματα έρευνας ή σε αποτελέσματα «της συμβουλευτικής εταιρείας/της μελέτης», θα πρέπει να νοείται ως αναφορά στην εν λόγω μελέτη. Οι έρευνες πραγματοποιήθηκαν στην πλατφόρμα EU Survey που απευθύνεται στις αρχές εποπτείας της αγοράς[11] και στις τελωνειακές αρχές, καθώς και σε κατασκευαστές, εισαγωγείς, εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους, παρόχους υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών και εκπροσώπους καταναλωτών. Με εξαίρεση τις αρχές εποπτείας της αγοράς, η συμβουλευτική εταιρεία μπόρεσε να επιτύχει χαμηλό μόνο ποσοστό ανταπόκρισης μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών:

Ομάδα-στόχος	**Αριθμός απαντήσεων στην έρευνα**
Αρχές εποπτείας της αγοράς	118[12]
Τελωνειακές αρχές	10
Κατασκευαστές	60
Εισαγωγείς	2
Εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι	0
Πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών	1
Εκπρόσωποι καταναλωτών	1

Η συμβουλευτική εταιρεία πραγματοποίησε επίσης συνεντεύξεις για να καλύψει τα κενά στα δεδομένα που εντοπίστηκαν και για να συγκεντρώσει πληροφορίες για περιπτωσιολογικές μελέτες:

[11] Συνολικά, υπάρχουν περίπου 1 000 αρχές εποπτείας της αγοράς στην ΕΕ.

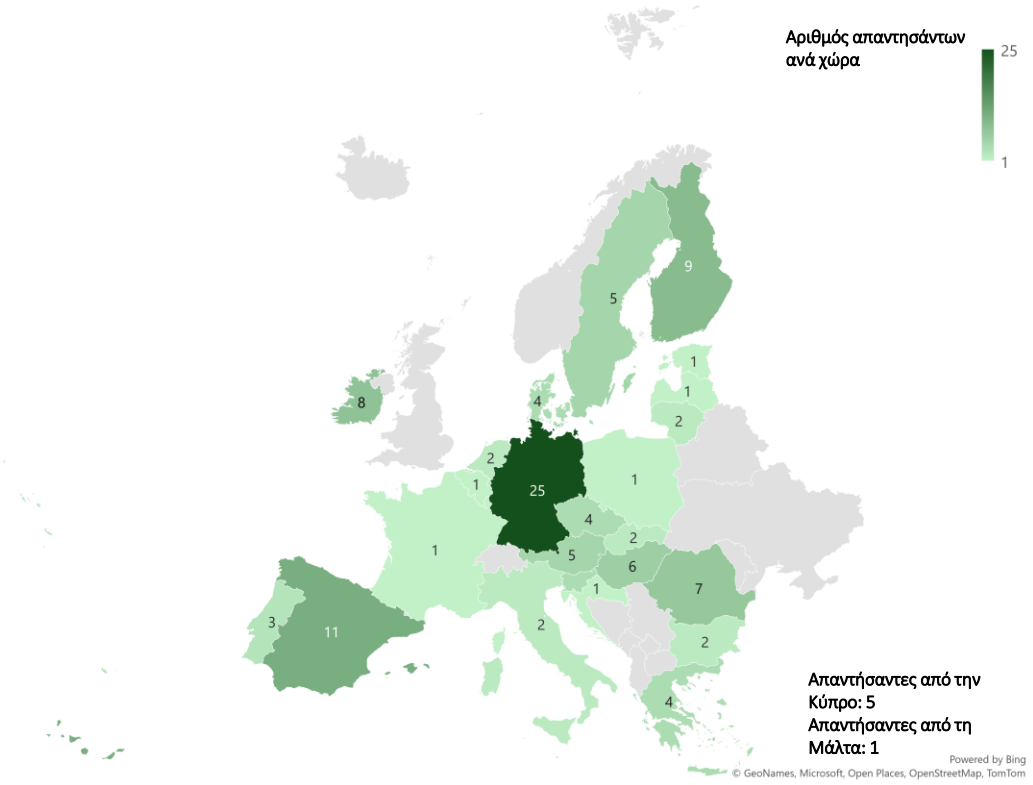
[12] 10 από αυτές τις αρχές εποπτείας της αγοράς επικεντρώνονται σε προϊόντα που δεν καλύπτονται από το άρθρο 4 και δεν έχουν ελέγξει προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 4. Κατά συνέπεια, δεν μπόρεσαν να μοιραστούν τις εμπειρίες τους όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4.

Ομάδα-στόχος	Αριθμός συνεντεύξεων που πραγματοποιήθηκαν
Οικονομικοί φορείς	3
Αρχές εποπτείας της αγοράς	10
Τελωνειακές αρχές	2
Εμπειρογνώμονες	1
Οργανώσεις εκπροσώπησης καταναλωτών	3

Τουλάχιστον μία αρχή εποπτείας της αγοράς απάντησε από κάθε κράτος μέλος, αλλά η κατανομή των απαντήσεων δεν είναι ομοιόμορφη. Η Γερμανία αντιπροσωπεύει 25 από τις 118 απαντήσεις. Άλλοι αξιόλογοι συμμετέχοντες ήταν η Ισπανία, με τη συμμετοχή 11 αρχών εποπτείας της αγοράς, και η Φινλανδία με 9. Αντιθέτως, αρκετά κράτη μέλη, μεταξύ των οποίων η Γαλλία, η Πολωνία, το Βέλγιο και η Μάλτα, είχαν μόνο μία απάντηση. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο αριθμός των αρχών εποπτείας της αγοράς διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, καθώς εξαρτάται από την οργάνωση και τη διοικητική δομή στο εσωτερικό τους.

Λόγω του πολύ χαμηλού ποσοστού ανταπόκρισης από τους οικονομικούς φορείς, η συμβουλευτική εταιρεία ανέθεσε στην IPSOS[13] τη συγκέντρωση απαντήσεων από κατασκευαστές οι οποίοι παράγουν προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 4 στη Γερμανία και τη Γαλλία αντίστοιχα. Η IPSOS υπέβαλε 25 απαντήσεις από Γερμανούς και 25 απαντήσεις από Γάλλους κατασκευαστές αντίστοιχα, οι οποίες περιλαμβάνονται στον πρώτο πίνακα ανωτέρω.

[13] Η IPSOS είναι πολυεθνική εταιρεία διεξαγωγής ερευνών αγοράς, με έδρα τη Γαλλία.

Όσον αφορά τις **τελωνειακές αρχές**, ελήφθησαν απαντήσεις από 10 κράτη μέλη: Βέλγιο, Κύπρος, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Ιρλανδία, Λετονία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σουηδία. Μεταξύ αυτών, 2 αρχές (Ιρλανδία και Σουηδία) συμφώνησαν να συμμετάσχουν σε συνέντευξη.

Εκτός από την προαναφερθείσα μελέτη, η παρούσα έκθεση λαμβάνει επίσης υπόψη πορίσματα που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο δύο χωριστών έργων:

α) Κοινή δράση που δρομολογήθηκε από ομάδα εργασίας στο πλαίσιο του EUPCN[14], η οποία συγκέντρωσε στοιχεία από τις αρχές εποπτείας της αγοράς με σκοπό την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των προϊόντων που πωλούνται διαδικτυακά με τις τυπικές απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1.

β) Κοινή δράση JAHARP2021-10[15] που επικεντρώνεται στον ρόλο των παρόχων υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών στο άρθρο 4 [«*Στήριξη σχετικά με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020*»].

Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω πληροφορίες, υπάρχουν ορισμένοι **περιορισμοί όσον αφορά τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάλυση στην παρούσα έκθεση**. Δεδομένου ότι η έκθεση ακολουθεί λίγο μετά την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 και ότι απαιτείται χρόνος για να προσαρμοστούν οι αρχές εποπτείας της αγοράς και

[14] Ενωσιακό Δίκτυο Συμμόρφωσης των Προϊόντων, το οποίο θεσπίστηκε δυνάμει του κανονισμού 2019/1020 με σκοπό τη διάρθρωση του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ των αρχών εποπτείας της αγοράς στην ΕΕ.
[15] Το JAHARP — **J**oint Market Surveillance **A**ction on **HAR**monised **P**roducts 2021 Omnibus (Κοινή δράση εποπτείας της αγοράς για τα εναρμονισμένα προϊόντα)— αποτελεί χαρτοφυλάκιο έργων υπό τη συγχρηματοδότηση της ΕΕ. Τα έργα αποσκοπούν στη στήριξη της εφαρμογής του νέου κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 για την εποπτεία της αγοράς μέσω της ανάπτυξης κοινών προσεγγίσεων και ορθών πρακτικών.

άλλα ενδιαφερόμενα μέρη στις νέες διατάξεις, τα δεδομένα και η πρακτική πείρα είναι περιορισμένα. Τα πιο συγκεκριμένα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν από τη συμβουλευτική εταιρεία είναι από το 2022. Επιπλέον, ενώ η συμβουλευτική εταιρεία, όπως εξηγείται ανωτέρω, είχε ως σκοπό να καλυφθούν διάφορες κατηγορίες ενδιαφερόμενων μερών, το ποσοστό απαντήσεων θα μπορούσε να θεωρηθεί ικανοποιητικό μόνο για τις αρχές εποπτείας της αγοράς.

2. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

2.1. Μέτρα εφαρμογής

2.1.1. Έχουν διενεργήσει οι αρχές εποπτείας της αγοράς ελέγχους σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 4;

Οι αρχές εποπτείας της αγοράς έχουν διενεργήσει ελέγχους συμμόρφωσης με το άρθρο 4 (συνήθως ελέγχουν ότι ο υπεύθυνος οικονομικός φορέας αναγράφεται στο προϊόν), είτε ως χωριστά μέτρα είτε, συχνότερα, στο πλαίσιο ελέγχων συμμόρφωσης με άλλες διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης. Σύμφωνα με τη μελέτη, το **85 %** (92 από τις 108) **των αρχών εποπτείας της αγοράς έχει διενεργήσει ελέγχους συμμόρφωσης με το άρθρο 4** από τότε που άρχισε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020[16]. Εντός αυτού του 85 %, το 20 % (18 από τις 92) ανέφερε ότι είχε διενεργήσει ελέγχους με πρωταρχικό στόχο την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με το άρθρο 4[17].

Στην περίπτωση προϊόντων που εισέρχονται στην ΕΕ από τρίτες χώρες, **οι πληροφορίες του άρθρου 4 δεν παρέχονται ούτε διατίθενται απευθείας στις τελωνειακές αρχές σε τελωνειακές διασαφήσεις ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο** (βλ. επίσης τμήμα 3 σχετικά με την πρόταση τελωνειακής μεταρρύθμισης). Ως εκ τούτου, για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με το άρθρο 4, οι τελωνειακές αρχές και άλλες αρχές που έχουν οριστεί για τους ελέγχους σε προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ[18] δεν έχουν άλλη επιλογή από τη διενέργεια φυσικού ελέγχου στο προϊόν, είτε τυχαία είτε στο πλαίσιο άλλων ελέγχων. Λόγω αυτής της έλλειψης πληροφοριών, τα τελωνεία δεν διαθέτουν συναφείς πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους για σκοπούς διαχείρισης κινδύνων και, ως εκ τούτου, δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν κινδύνους μη συμμόρφωσης με το άρθρο 4. Πρόκειται για σημαντικό εμπόδιο στην εφαρμογή του ισχύοντος άρθρου 4, το οποίο ουσιαστικά αποτρέπει κάθε αποτελεσματική επιβολή στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, ενώ αυτός ήταν σαφώς ένας από τους βασικούς στόχους του. Ωστόσο, οι περισσότερες τελωνειακές αρχές (7 στις 10) αναφέρουν ότι διενεργούν ελέγχους σχετικά με τη συμμόρφωση με το άρθρο 4[19]. Δεδομένου ότι οι περισσότερες τελωνειακές αρχές που απάντησαν στην έρευνα δεν έχουν λάβει συγκεκριμένα μέτρα για να διασφαλίσουν τους ελέγχους του άρθρου 4[20], φαίνεται ότι, όπως και για τους ελέγχους που διενεργούνται από τις αρχές εποπτείας της αγοράς, οι τελωνειακοί έλεγχοι του άρθρου 4 διενεργούνται κυρίως στο πλαίσιο άλλων ελέγχων.

2.1.2. Υπάρχει συμμόρφωση με το άρθρο 4;

Οι έλεγχοι που διενεργούν οι αρχές εποπτείας της αγοράς δυνάμει του άρθρου 4 **συχνά διενεργούνται στο πλαίσιο άλλων ελέγχων**. Κατά τη διάρκεια των ειδικών ελέγχων του

[16] Deloitte 5.1.2.A.1, σ. 55.
[17] Deloitte 5.1.2.A.1, σ. 55.
[18] Άρθρο 25 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020.
[19] Deloitte 5.1.2.A.2, σ. 59.
[20] Deloitte 5.1.3.A.2, σ. 66.

άρθρου 4[21], ο υπεύθυνος οικονομικός φορέας δεν αναγραφόταν στο 7 % των περιπτώσεων. Στο 5 % των ελέγχων, παρέχονταν τα στοιχεία επικοινωνίας ενός υπεύθυνου οικονομικού φορέα εγκατεστημένου στην ΕΕ, αλλά όταν οι αρχές εποπτείας της αγοράς επικοινώνησαν με τον εν λόγω οικονομικό φορέα, αποδείχθηκε ότι οι πληροφορίες δεν ήταν ορθές (δεν ήταν δυνατή η επικοινωνία με τον οικονομικό φορέα ή ο οικονομικός φορέας αρνήθηκε ότι φέρει ευθύνη)[22].

Με βάση τις απαντήσεις των αρχών εποπτείας της αγοράς, οι υπεύθυνοι οικονομικοί φορείς παρέχουν συνήθως ταχυδρομικές διευθύνσεις (όπως ανέφερε το 84 % των αρχών εποπτείας της αγοράς) και ηλεκτρονικές διευθύνσεις (69 %) ή αριθμούς τηλεφώνου (40 %)[23]. Περισσότερες από τις μισές αρχές εποπτείας της αγοράς δήλωσαν ότι η μη συμμόρφωση με το άρθρο 4 ήταν υψηλότερη όσον αφορά τα προϊόντα που πωλούνται **μέσω διαδικτύου** απ' ό,τι εκτός διαδικτύου (πολύ υψηλότερη σε ποσοστό 35 % ή κάπως υψηλότερη σε ποσοστό 16 %).

Στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή που συγκεντρώθηκαν μέσω κοινής δράσης των αρχών εποπτείας της αγοράς στο πλαίσιο του EUPCN

Συγκεκριμένες εμπειρίες σχετικά με τη συμμόρφωση με το άρθρο 4 συγκεντρώθηκαν μέσω κοινής δράσης που δρομολογήθηκε από ομάδα εργασίας στο πλαίσιο του EUPCN. Στόχος της εν λόγω κοινής δράσης ήταν να **αξιολογηθεί η συμμόρφωση των προϊόντων που πωλούνται μέσω διαδικτύου με τις τυπικές απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1** (δηλαδή η παρουσία υπεύθυνου οικονομικού φορέα στην ΕΕ). Για την επίτευξη αυτού του στόχου, η εν λόγω δράση επιδίωξε την ευρύτερη δυνατή εικόνα των προϊόντων που προσφέρονται μέσω διαδικτύου στους καταναλωτές της Ένωσης από οικονομικούς φορείς τρίτων χωρών. Συμμετείχαν αρχές εποπτείας της αγοράς από 11 κράτη μέλη. Τους ζητήθηκε να ελέγξουν τις προσφορές μέσω διαδικτύου για περίπου 10 διαφορετικά προϊόντα. Η δράση έλαβε χώρα από τον Ιούλιο έως τον Δεκέμβριο του 2023. Συνολικά, **αναλύθηκαν 215 διαδικτυακές προσφορές**. Καλύφθηκε το 37 % των τομέων προϊόντων που σχετίζονται με το άρθρο 4.

Ως πρώτο βήμα, εστάλη αίτημα παροχής πληροφοριών σχετικά με τον κατασκευαστή και τον υπεύθυνο οικονομικό φορέα στην Ένωση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020, στους οικονομικούς φορείς (συνήθως τον κατασκευαστή) που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση. Στο **43 % των περιπτώσεων ελήφθη απάντηση με υπόδειξη του υπεύθυνου οικονομικού φορέα στην ΕΕ**. Σε δεύτερο στάδιο, εστάλη αίτημα παροχής πληροφοριών στους υποδειχθέντες υπεύθυνους οικονομικούς φορείς, προκειμένου να εξακριβωθεί αν ο εν λόγω φορέας υπάρχει πράγματι και αναγνωρίζει την ευθύνη του. Ο υπεύθυνος **οικονομικός φορέας επιβεβαιώθηκε μόνο στο 34 % των αιτημάτων που εστάλησαν στο δεύτερο στάδιο**, οπότε περίπου στα δύο τρίτα των περιπτώσεων, η υπόδειξη του οικονομικού φορέα αποδείχθηκε εσφαλμένη ή δεν ήταν δυνατό να εξακριβωθεί, καθώς δεν ελήφθη απάντηση. Αυτό σημαίνει ότι η κοινή δράση κατέδειξε **χαμηλό επίπεδο συμμόρφωσης με το άρθρο 4 παράγραφος 1** για τα προϊόντα που πωλούνται μέσω διαδικτύου σε σύγκριση με το αποτέλεσμα που αναφέρθηκε προηγουμένως στο παρόν τμήμα, το οποίο καλύπτει άλλους διαύλους πωλήσεων. Συνολικά,

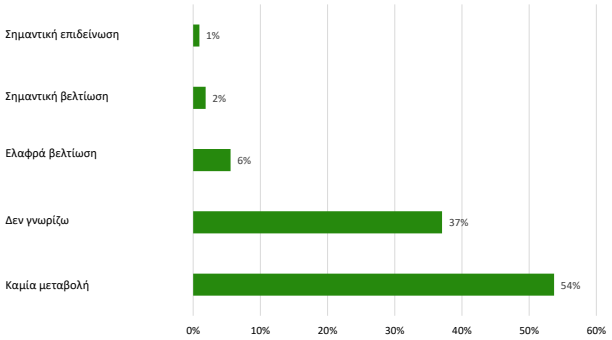
[21] Οι αρχές εποπτείας της αγοράς που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι το 2022 διενεργήθηκαν 29 745 τέτοιοι έλεγχοι.
[22] Deloitte 5.1.2.A.1, σ. 56.
[23] Deloitte 5.1.2.A.1, σ. 56.

μόνο το 14 % (31 από τις 215) των διαδικτυακών προσφορών από τρίτες χώρες θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συμμορφώνεται με το άρθρο 4.

Εν κατακλείδι, ενώ υπήρξε κάποιο επίπεδο συμμόρφωσης με το άρθρο 4, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές προκλήσεις, ιδίως στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου (το οποίο σε μεγάλο βαθμό είναι ο δίαυλος προμήθειας τον οποίο επιδιώκει να καλύψει το άρθρο 4), καθώς και όσον αφορά τον προσδιορισμό και την επαλήθευση των υπεύθυνων οικονομικών φορέων. Όταν διενεργούνται έλεγχοι βάσει του άρθρου 4 στο πλαίσιο ελέγχων άλλων ζητημάτων συμμόρφωσης, η εικόνα φαίνεται αρκετά διαφορετική απ' ό,τι όταν διενεργούνται έλεγχοι που επικεντρώνονται στο άρθρο 4 για προϊόντα που προσφέρονται μέσω διαδικτύου από τρίτες χώρες.

2.1.3. Είχε το άρθρο 4 επιπτώσεις στη συνολική συμμόρφωση;

Όσον αφορά τις επιπτώσεις του άρθρου 4 στη συνολική συμμόρφωση (δηλαδή τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία εναρμόνισης), δεν υπάρχουν σαφείς επιπτώσεις κατά τη σύντομη χρονική περίοδο εφαρμογής του άρθρου 4. **Οι μισές από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που απάντησαν (50 %, 54 από τις 108) δεν παρατήρησαν καμία αλλαγή στα συνολικά επίπεδα συμμόρφωσης και ασφάλειας μεταξύ των προϊόντων** που υπάγονται στο άρθρο 4 σε σύγκριση με άλλα προϊόντα. Ένα ακόμη 37 % (40 από τις 108) των αρχών εποπτείας της αγοράς δεν εξέφρασε γνώμη, γεγονός που μπορεί να υποδηλώνει ότι δεν έχει σημειωθεί καμία σημαντική αλλαγή[24].

Διάγραμμα 1: Αλλαγές στη συμμόρφωση και την ασφάλεια μεταξύ των προϊόντων που καλύπτονται από το άρθρο 4

Κατά μέσο όρο, οι αρχές εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα της συμβουλευτικής εταιρείας διαπίστωσαν ότι υπήρχαν μη συμμορφούμενα προϊόντα (γενική μη συμμόρφωση) στο 10 % περίπου των ελέγχων τους (11 % το 2019 και 9 % το 2022). Η μεγαλύτερη συχνότητα παρουσίας μη συμμορφούμενων προϊόντων αφορούσε προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 4 (12 % το 2019 καθώς και το 2022)[25], γεγονός που ενισχύει την εικόνα ότι το άρθρο 4 δεν φαίνεται να έχει άμεση επίπτωση στη γενική συμμόρφωση.

Όσον αφορά τα προϊόντα που πωλούνται **μέσω διαδικτύου**, οι περισσότερες από τις αρχές εποπτείας της αγοράς (38 %, 41 αρχές εποπτείας της αγοράς) που μπορούσαν να εκφράσουν γνώμη **δεν παρατήρησαν καμία αλλαγή** μετά το 2021 στη συχνότητα της γενικής μη συμμόρφωσης για τα προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 4. Το 15 % των αρχών

[24] Deloitte 5.2.A.1, σ. 88.
[25] Deloitte 5.1.2.A.1, Πίνακας 6, σ. 58.

εποπτείας της αγοράς απάντησε ότι η συχνότητα μη συμμόρφωσης για τα προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 4 και πωλούνται μέσω διαδικτύου άλλαξε: το 6 % δήλωσε ότι παρατηρήθηκε κάποια μείωση, αλλά το 6 % ανέφερε ότι η συχνότητα είναι πολύ υψηλότερη και το 4 % δήλωσε ότι είναι κάπως υψηλότερη.

Η εμπειρία των αρχών εποπτείας της αγοράς φαίνεται να δείχνει ότι, όταν προσέγγισαν υπεύθυνους οικονομικούς φορείς σε περιπτώσεις στις οποίες τα σχετικά προϊόντα ενδεχομένως δεν συμμορφώνονται, οι εν λόγω οικονομικοί φορείς απάντησαν στις περισσότερες περιπτώσεις ή πάντα (αυτό αναφέρθηκε από το 72 % των αρχών εποπτείας της αγοράς που απάντησαν). Σε περίπτωση απάντησης, απάντησαν εντός του χρόνου που ζήτησε η αρχή εποπτείας της αγοράς στο 75 % των περιπτώσεων, ενώ συνεργάστηκαν και με τις αρχές εποπτείας της αγοράς στο 73 % των περιπτώσεων[26]. Γενικά, σχεδόν οι μισές (47 %) από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα δεν μπόρεσαν να δηλώσουν αν η εφαρμογή του άρθρου 4 είχε αντίκτυπο στη συνεργασία με τους οικονομικούς φορείς. Το 28 % των αρχών εποπτείας της αγοράς δήλωσε ότι η συνεργασία με τους οικονομικούς φορείς δεν έχει βελτιωθεί, ενώ το 21 % ανέφερε ότι βελτιώθηκε ελαφρώς. Μόνο το 4 % των αρχών εποπτείας της αγοράς παρατήρησε σημαντική βελτίωση στη συνεργασία με τους οικονομικούς φορείς[27].

2.1.4. Πρακτικά ζητήματα εφαρμογής του άρθρου 4

Σχεδόν οι μισές (44 %, 48 αρχές εποπτείας της αγοράς) από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα δεν έκριναν δύσκολη την **ερμηνεία των καθηκόντων τους όσον αφορά το άρθρο 4**, ενώ το 21 % αντιμετώπισε δυσκολίες (μόλις το 2 % θεώρησε πολύ δύσκολη την ερμηνεία)[28]. Μεταξύ των τελωνειακών αρχών, 4 από τις 10 που απάντησαν στην έρευνα δεν έκριναν ότι η ερμηνεία των καθηκόντων τους όσον αφορά το άρθρο 4 ήταν δύσκολη, ενώ το 30 % την έκρινε κάπως δύσκολη[29]. Επιπλέον, μόλις το 3 %[30] του συνόλου των αρχών εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα είχε ζητήσει τη συνδρομή των υπηρεσιών της Επιτροπής της ΕΕ όσον αφορά το άρθρο 4.

Όταν τους ζητήθηκε να προσδιορίσουν το είδος του υπεύθυνου οικονομικού φορέα για τον οποίο η συμμόρφωση με το άρθρο 4 αποτελεί ιδιαίτερη πρόκληση, το 37 % των αρχών εποπτείας της αγοράς ανέφερε τους εισαγωγείς, το 35 % ανέφερε τους παρόχους υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών, το 17 % τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους και το 11 % τους κατασκευαστές[31]. Ωστόσο, όσον αφορά ζητήματα νομικής ερμηνείας, πολλές αρχές εποπτείας της αγοράς ανέφεραν ότι αντιμετώπισαν ορισμένες προκλήσεις όσον αφορά τους **παρόχους υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών** και τα καθήκοντά τους, κατά την ερμηνεία όρων όπως «διευθυνσιοδότηση» και «αποστολή»[32]. Η διαβούλευση με τις αρχές εποπτείας της αγοράς και άλλους ανέδειξε ορισμένα περαιτέρω πρακτικά ζητήματα, όπως πού θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου οικονομικού φορέα.

[26] 5.1.2.A.1, σ. 56.
[27] Deloitte 5.1.3.A.1, σ. 64.
[28] Deloitte 5.1.4.A.1, σ. 71.
[29] Deloitte 5.1.4.A.2, σ. 74.
[30] Deloitte 5.1.4.A.1, σ. 71.
[31] Deloitte 5.1.5.A.1, σ. 80.
[32] Deloitte 5.1.4.A.1, σ. 72.

2.2. Κόστος και οφέλη

2.2.1. Οφέλη

Στα αναμενόμενα οφέλη του άρθρου 4 περιλαμβάνεται όχι μόνο η διευκόλυνση των διορθωτικών μέτρων και η εκτελεστότητα των αποφάσεων των αρχών εποπτείας της αγοράς, αλλά και πιο ισότιμοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των παραγωγών της ΕΕ και τρίτων χωρών μέσω της αποτροπής με τη μορφή αυξημένων κινδύνων και συνεπειών για τους παραγωγούς τρίτων χωρών που εισάγουν μη συμμορφούμενα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ. Όπως αναφέρεται στο σημείο 2.1.3, το άρθρο 4 δεν φαίνεται ακόμη να είχε αποτρεπτικό αποτέλεσμα όσον αφορά τη μειωμένη παρουσία μη συμμορφούμενων προϊόντων. Σύμφωνα με πολλές αρχές εποπτείας της αγοράς, οι υπεύθυνοι οικονομικοί φορείς, ιδίως οι πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών, είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστούν όταν δεν αναγράφονται επάνω στο προϊόν ή μαζί με το προϊόν, αλλά ακόμη και όταν προσδιορίζονται, είναι δύσκολη η επικοινωνία μαζί τους. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι πρόσθετες προσπάθειες που καταβάλλουν οι αρχές εποπτείας της αγοράς για τον εντοπισμό και την επικοινωνία με τους αρμόδιους οικονομικούς φορείς δεν αποφέρουν κανένα αποτέλεσμα. Στο πλαίσιο της έρευνας, σε 4 από τις 10 τελωνειακές αρχές που απάντησαν δεν παρατηρήθηκαν αλλαγές όσον αφορά τον αριθμό των μη συμμορφούμενων προϊόντων στα σύνορα μετά τη θέσπιση του άρθρου 4. Ένα ακόμη 40 % των τελωνειακών αρχών δεν γνωρίζει αν υπήρξε κάποια αλλαγή, ενώ το υπόλοιπο 20 % δηλώνει ότι υπήρξε πράγματι αυξημένη μη συμμόρφωση στα σχετικά προϊόντα μετά την εφαρμογή του άρθρου 4[33].

2.2.2. Κόστος

Παρότι για τον έλεγχο των στοιχείων επικοινωνίας των υπεύθυνων οικονομικών φορέων μπορεί να χρειάζεται κάποιος χρόνος[34], **το 65 % (70 από τις 108) των αρχών εποπτείας της αγοράς δεν αντιμετώπισε, σύμφωνα με την έρευνα της συμβουλευτικής εταιρείας, αλλαγές στο κόστος της εποπτείας της αγοράς μετά την έναρξη εφαρμογής του άρθρου 4**. Περίπου το 10 % (11 από τις 108) δήλωσε ότι το κόστος εποπτείας της αγοράς αυξήθηκε ελαφρώς μετά την έναρξη εφαρμογής του άρθρου 4. Για ένα ακόμη 3 % (3 από τις 108) το κόστος αυτό αυξήθηκε σημαντικά. Στις λίγες αρχές εποπτείας της αγοράς που ανέφεραν ότι το κόστος αυξήθηκε λόγω της ενσωμάτωσης των απαιτήσεων του άρθρου 4 στους τακτικούς ελέγχους, οι λόγοι αφορούσαν τη χρήση νέων τεχνικών εργαλείων ή την πρόσληψη πρόσθετου προσωπικού. Σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, οι αρχές εποπτείας της αγοράς διέθεσαν πρόσθετο προϋπολογισμό προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με το άρθρο 4[35]. Μεταξύ των **τελωνειακών αρχών**, το **κόστος που σχετίζεται με το άρθρο 4 φαίνεται να είναι περιορισμένο**, καθώς 4 από τις 10 που απάντησαν ανέφεραν ότι η επαλήθευση των στοιχείων επικοινωνίας των υπεύθυνων οικονομικών φορέων δεν είχε επιφέρει πρόσθετο κόστος (ενώ το 20 % απάντησε ότι συνεπάγεται κάποιο κόστος)[36]. Για τους οικονομικούς φορείς, η φύση των καθηκόντων του άρθρου 4 σημαίνει ότι για τα συμμορφούμενα προϊόντα το κόστος (κυρίως η υπόδειξη του υπεύθυνου οικονομικού φορέα) της συμμόρφωσης με το άρθρο 4 είναι οριακό, μολονότι οι ελάχιστες απαντήσεις που ελήφθησαν στην έρευνα δείχνουν ότι ορισμένοι οικονομικοί φορείς (κατασκευαστές) εκτιμούν ότι το κόστος δυνάμει του άρθρου 4 ανέρχεται

[33] Deloitte 5.2.A.2, σ. 93.

[34] Ο μέσος χρόνος που απαιτείται για τη διενέργεια ελέγχου σε εναρμονισμένα προϊόντα που καλύπτονται επί του παρόντος από το άρθρο 4 αυξήθηκε μεταξύ 2019 και 2022, καθώς οι έλεγχοι συμμόρφωσης με το άρθρο 4 ενσωματώθηκαν στους γενικούς ελέγχους.

[35] 1 αρχή εποπτείας της αγοράς ανέφερε το γεγονός αυτό στη μελέτη της Deloitte (ενότητα 5.2.A.1, σ. 90).

[36] Deloitte 5.2.A.4, σ. 101.

σε επίπεδα περίπου 1-1,5 %[37] του συνολικού κόστους συμμόρφωσης με τους κανονισμούς της ΕΕ[38]. Η συμβουλευτική εταιρεία επισημαίνει ότι τέτοιου είδους ζητήματα ερμηνείας μπορούν να οδηγήσουν σε υπερεκτίμηση του κόστους του άρθρου 4[39].

2.3. Πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4

Το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 είναι περιορισμένο όσον αφορά τις κατηγορίες προϊόντων, το φάσμα των υπεύθυνων οικονομικών φορέων και τα καθήκοντα. Ένα αξιοσημείωτο ποσοστό (έως 53 %,· διαφορετικό μεταξύ των διαφόρων τύπων πεδίου εφαρμογής) των ερωτηθέντων ενδιαφερόμενων μερών επέλεξαν να απαντήσουν «δεν γνωρίζω» κατά την αξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 4, γεγονός που ενδεχομένως υποδεικνύει κάποια αδιαφορία όσον αφορά την καταλληλότητα του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 4 σε σχέση με τις καλυπτόμενες κατηγορίες προϊόντων, το είδος των υπεύθυνων οικονομικών φορέων και τα καθήκοντα των υπεύθυνων οικονομικών φορέων.

2.3.1. Πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 — κατηγορίες προϊόντων

Όπως εξηγείται στο σημείο 1.3, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 είναι περιορισμένο όσον αφορά τις κατηγορίες προϊόντων.

Περισσότερες από τις μισές (53 %, 57 από τις 108) αρχές εποπτείας της αγοράς δήλωσαν ότι **δεν γνωρίζουν αν το πεδίο εφαρμογής των καλυπτόμενων προϊόντων είναι κατάλληλο**. Η συντριπτική πλειονότητα των αρχών εποπτείας της αγοράς που απάντησαν «Δεν γνωρίζω» έχουν στην πραγματικότητα πείρα στον έλεγχο της συμμόρφωσης με το άρθρο 4, αλλά δεν είναι βέβαιες για τις επιπτώσεις της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής του. **Το 22 % των αρχών εποπτείας της αγοράς** (24 από τις 108) απάντησε ότι **το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 ήταν κατάλληλο** όσον αφορά τα καλυπτόμενα προϊόντα. Παρότι οι συγκεκριμένες εμπειρίες που παρουσίασαν οι αρχές εποπτείας της αγοράς δεν φαίνεται να δείχνουν ότι αυτό το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής δημιουργεί προβλήματα για την εποπτεία της αγοράς, **το 25 % των αρχών εποπτείας της αγοράς** (27 από τις 108) ανέφερε ότι **το πεδίο εφαρμογής των προϊόντων θα πρέπει να διευρυνθεί**[40]. Όσον αφορά τις συγκεκριμένες δυνατότητες διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής, οι επιλογές που προτάθηκαν (το πολύ από το 5-10 % των αρχών εποπτείας της αγοράς για κάθε επιλογή) εκτείνονταν από την πρόταση να προστεθούν μεμονωμένες κατηγορίες προϊόντων έως την πρόταση διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής σε όλα τα προϊόντα.

Παρότι το ισχύον πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 δεν παρουσιάζει σημαντικά εμπόδια σύμφωνα με τις **τελωνειακές αρχές**, αναγνωρίζεται ότι υπάρχει δυνητική βελτίωση της αποδοτικότητας μέσω της διεύρυνσής του ώστε να καλύπτει όλα τα εναρμονισμένα προϊόντα. Η επέκταση του άρθρου 4 σε όλα τα εναρμονισμένα προϊόντα θα απλούστευε τους τελωνειακούς ελέγχους και θα ενίσχυε την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα της

[37] Deloitte 5.2.A.3, σ. 96.

[38] Οι δαπάνες που σχετίζονται με τη διασφάλιση της συμμόρφωσης του προϊόντος και συνοδεύονται από τεκμηρίωση, όπως η δήλωση συμμόρφωσης, δεν θα πρέπει κανονικά να θεωρούνται δαπάνες στο πλαίσιο του άρθρου 4.

[39] Deloitte 5.2.B, σ. 104.

[40] Deloitte 5.3.A.1, σ. 108. Οι προτάσεις προσθήκης φαίνεται συνήθως να αντικατοπτρίζουν τους τομείς που καλύπτονται από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που απαντούν.

κατάρτισης προφίλ τελωνειακών κινδύνων και της ανάλυσης κινδύνων. [41] Θα ευθυγραμμιζόταν επίσης με την προσέγγιση του κανονισμού GPSR.

Τόσο οι **οικονομικοί φορείς** όσο και οι **οργανώσεις εκπροσώπησης καταναλωτών** εξέφρασαν διάφορες απόψεις σχετικά με τις κατηγορίες προϊόντων που καλύπτονται από το άρθρο 4. Δεν υπέβαλαν προτάσεις σχετικά με την προσθήκη νέων κατηγοριών προϊόντων.

2.3.2. Πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 — είδη υπεύθυνων οικονομικών φορέων

Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.3, υπάρχουν τέσσερα είδη φορέων που μπορούν να λειτουργήσουν ως ο υπεύθυνος οικονομικός φορέας που αναφέρεται στο άρθρο 4. Οι απόψεις των αρχών εποπτείας της αγοράς **διίστανται σχετικά με αυτή την πτυχή του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 4**. Η μεγαλύτερη ομάδα (38 %, 41 από τις 108) από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα εξέφρασε αβεβαιότητα σχετικά με το αν θα πρέπει να προστεθούν και άλλοι φορείς, πέραν των τεσσάρων κατηγοριών υπεύθυνων οικονομικών φορέων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 2[42]. Σημαντικό ποσοστό (37 %) των αρχών εποπτείας της αγοράς δήλωσε ότι το τρέχον πεδίο εφαρμογής των υπεύθυνων οικονομικών φορέων ήταν κατάλληλο και ότι δεν θα πρέπει να ληφθούν υπόψη πρόσθετοι φορείς. Ωστόσο, το 25 % των αρχών εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα ανέφερε ότι το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 θα πρέπει να διευρυνθεί ώστε να συμπεριλάβει περισσότερα είδη οικονομικών φορέων[43]. Το 13 % των αρχών εποπτείας της αγοράς (14 από τις 108) επισήμανε τον ιδιαίτερο ρόλο των παρόχων επιγραμμικών αγορών. Δεν είναι οικονομικοί φορείς, αλλά ορισμένες αρχές εποπτείας της αγοράς εξέφρασαν την επιθυμία να διαδραματίσουν ρόλο στη διαδικασία εποπτείας της αγοράς. Από τις 25 αρχές εποπτείας της αγοράς που διατύπωσαν συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με την ανάθεση ρόλου σε περισσότερους φορείς σύμφωνα με το άρθρο 4, οι 14 (56 % όσων απάντησαν στην έρευνα) επισήμαναν τους παρόχους επιγραμμικών αγορών[44]. Στο πλαίσιο αυτό, αρκετές αρχές εποπτείας της αγοράς τόνισαν τη δυνατότητα των παρόχων επιγραμμικών αγορών να επαληθεύουν τους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς πριν από την προσθήκη προϊόντων στον κατάλογο και τη δημοσίευση προσφορών[45]. Όσον αφορά άλλα ενδιαφερόμενα μέρη εκτός των αρχών εποπτείας της αγοράς, η πλειονότητα των οικονομικών φορέων και όλες οι οργανώσεις καταναλωτών που συμμετείχαν στη διαβούλευση συμφώνησαν με την προσέγγιση αυτή περί διεύρυνσης των καθηκόντων (π.χ. επαλήθευση ότι τα προϊόντα φέρουν σήμανση σύμφωνα με το άρθρο 4) σε παρόχους επιγραμμικών αγορών.

2.3.3. Πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 — καθήκοντα που πρέπει να εκτελούν οι υπεύθυνοι οικονομικοί φορείς

Τα υφιστάμενα καθήκοντα του υπεύθυνου οικονομικού φορέα που περιγράφονται στο άρθρο 4 περιλαμβάνουν τα εξής: i) επαλήθευση και τήρηση της τεκμηρίωσης των προϊόντων, ii) συνεργασία με τις αρχές εποπτείας της αγοράς μέσω παροχής πληροφοριών και τεκμηρίωσης κατά τη διάρκεια των ελέγχων συμμόρφωσης και iii) συνεργασία με τις αρχές εποπτείας της αγοράς σε περίπτωση ανάκλησης προϊόντων. **Οι μισές από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα** διαπίστωσαν ότι τα καθήκοντα αυτά συμβάλλουν στη **βελτίωση της αποτελεσματικότητας** της εποπτείας της αγοράς.

[41] Deloitte 5.3.A.2, σ. 113.
[42] Deloitte 5.3.A.1, σ. 109.
[43] Deloitte 5.3.A.1, σ. 109.
[44] Deloitte 5.3.A.1, σ. 110.
[45] Βλ. επίσης την ενότητα 3 της παρούσας έκθεσης.

Το 29 % των αρχών εποπτείας της αγοράς (31 από τις 108) ανέφερε ότι το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 ήταν κατάλληλο και ότι δεν απαιτούνταν πρόσθετα καθήκοντα και αρμοδιότητες. Παράλληλα, το 54 % των αρχών εποπτείας της αγοράς δήλωσαν ότι δεν ήταν βέβαιες για το αν οι υπεύθυνοι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να αναλάβουν πρόσθετα καθήκοντα και αρμοδιότητες σύμφωνα με το άρθρο 4[46].

Από τις αρχές εποπτείας της αγοράς που μπορούσαν να εκφράσουν γνώμη, το 38 % θεωρεί ότι θα πρέπει να θεσπιστούν **πρόσθετα καθήκοντα** για τους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς. Οι προτάσεις περιλάμβαναν, π.χ. τη λογοδοσία των υπεύθυνων οικονομικών φορέων για τη συμμόρφωση των προϊόντων· την παροχή στους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς της εξουσίας να λαμβάνουν διορθωτικά μέτρα, όπως η δημοσίευση προειδοποιήσεων ασφάλειας, η απόσυρση προϊόντων από την αγορά, η ανάκληση προϊόντων από τους τελικούς χρήστες και η επαλήθευση της ορθότητας των πληροφοριών συμμόρφωσης (και όχι απλώς επιβεβαίωση της παρουσίας τους). Μία από τις τρεις οργανώσεις εκπροσώπησης καταναλωτών που ερωτήθηκαν δήλωσε επίσης ότι η ασφάλεια των προϊόντων θα πρέπει να αποτελεί καθήκον των υπεύθυνων οικονομικών φορέων. [47]

3. ΧΑΡΑΞΗ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο **κανονισμός για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων** (GPSR) θα έχει επιπτώσεις στο άρθρο 4 με τουλάχιστον τρεις τρόπους:

α) Οι οικονομικοί φορείς που διαθέτουν στην αγορά προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 4 ή από τον κανονισμό GPSR μέσω εξ αποστάσεως πωλήσεων, μεταξύ άλλων μέσω διαδικτύου, θα πρέπει να αναφέρουν τον υπεύθυνο οικονομικό φορέα όταν ο κανονισμός GPSR τεθεί σε εφαρμογή στις 13 Δεκεμβρίου 2024 [άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού GPSR σε συνδυασμό με το άρθρο 19 στοιχεία α) και β) του εν λόγω κανονισμού]. Επιπλέον, οι πάροχοι επιγραμμικών αγορών θα υποχρεούνται να σχεδιάζουν και να οργανώνουν την επιγραμμική διεπαφή τους κατά τρόπο που να επιτρέπει στους εν λόγω εμπόρους να παρέχουν και να εμφανίζουν τα στοιχεία του υπεύθυνου οικονομικού φορέα [άρθρο 22 παράγραφος 9 στοιχεία α) και β) του κανονισμού GPSR] και να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες εμφανίζονται ή καθίστανται με άλλον τρόπο εύκολα προσβάσιμες για τους καταναλωτές στον κατάλογο προϊόντων.

β) Το άρθρο 16 του κανονισμού GPSR θα επεκτείνει την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 σε όλα τα προϊόντα που δεν καλύπτονται από τη νομοθεσία εναρμόνισης.

γ) Το άρθρο 16 του κανονισμού GPSR θα προσθέσει επίσης πρόσθετα καθήκοντα τακτικών ελέγχων συμμόρφωσης για τους οικείους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς σε σχέση με τα εν λόγω μη εναρμονισμένα προϊόντα. Οι έλεγχοι αυτοί θα περιλαμβάνουν επίσης ελέγχους ασφαλείας (έλεγχοι βάσει του τεχνικού φακέλου).

Οι διατάξεις της **πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες**[48] σχετικά με τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση του ζητήματος της μη

[46] Deloitte 5.3.A.1, σ. 111.
[47] Deloitte 5.3.A.4, σ. 113.
[48] Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2022, σχετικά με την ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/31/ΕΚ (ΕΕ L 277 της

συμμόρφωσης των προϊόντων που πωλούνται σε επιγραμμικές πλατφόρμες, επιτρέποντας στους εμπόρους να συνάπτουν εξ αποστάσεως συμβάσεις με καταναλωτές (π.χ. επιγραμμικές αγορές), καθώς τους αναθέτει πρόσθετα ειδικά καθήκοντα, τα οποία διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην εποπτεία της αγοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 30 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, οι πάροχοι επιγραμμικών πλατφορμών μπορούν να επιτρέπουν την προσφορά προϊόντων σε καταναλωτές στις πλατφόρμες τους μόνο εάν ο έμπορος έχει παράσχει συγκεκριμένες πληροφορίες στην πλατφόρμα, οι οποίες περιλαμβάνουν το όνομα, τα στοιχεία επικοινωνίας του, τον αριθμό ταυτοποίησης, τα στοιχεία λογαριασμού πληρωμών, τον αριθμό εμπορικού μητρώου ή ισοδύναμο μέσο ταυτοποίησης (όταν ο έμπορος είναι εγγεγραμμένος σε εμπορικό μητρώο ή παρόμοιο δημόσιο μητρώο), καθώς και αυτοπιστοποίηση με την οποία δεσμεύεται να προσφέρει μόνο προϊόντα ή υπηρεσίες που συμμορφώνονται με τους ισχύοντες κανόνες του δικαίου της Ένωσης νομοθεσίας[49]. Τόσο τα στοιχεία του εμπόρου όσο και η αυτοπιστοποίηση της συμμόρφωσης πρέπει να τίθενται στη διάθεση των αποδεκτών της υπηρεσίας από τον πάροχο της επιγραμμικής πλατφόρμας[50], ο οποίος πρέπει επίσης να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αξιολογήσει αν οι πληροφορίες που παρέχονται είναι αξιόπιστες και πλήρεις.

Επιπλέον, το άρθρο 31 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες επιβάλλει στις αγορές την υποχρέωση να σχεδιάζουν την υπηρεσία τους κατά τρόπο που επιτρέπει στους εμπόρους να συμμορφώνονται με τις υφιστάμενες υποχρεώσεις τους βάσει, για παράδειγμα, της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών ή την εποπτεία της αγοράς, όπως ο προσδιορισμός του υπεύθυνου προσώπου ή του οικονομικού φορέα για κάθε κατάλογο προϊόντων. Η διάταξη αυτή θα επιτρέψει στους καταναλωτές να κατανοούν ποιος είναι υπεύθυνος για κάθε προϊόν που αγοράζουν.

Προκειμένου να στηρίξει τις αρχές εποπτείας της αγοράς σε ένα πλαίσιο ραγδαίας άνθισης του ηλεκτρονικού εμπορίου[51], η Επιτροπή δρομολόγησε την εφαρμογή ηλεκτρονικής εποπτείας **WebCrawler**, στόχος της οποίας είναι να διευκολύνει το έργο επιβολής της εποπτείας της αγοράς όσον αφορά τα προϊόντα που πωλούνται μέσω διαδικτύου. Η εν λόγω εφαρμογή εντοπίζει προσφορές προϊόντων που κοινοποιούνται στο Safety Gate, το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης της ΕΕ για επικίνδυνα μη εδώδιμα προϊόντα, οι οποίες εξακολουθούν να είναι διαθέσιμες στο διαδίκτυο. Το σύστημα επιτρέπει την αυτόματη ανίχνευση και δημιουργία αυτόματων αιτημάτων αφαίρεσης από τις αρχές επιβολής του νόμου.

Επιπλέον, η Επιτροπή αναπτύσσει ένα ακόμη εργαλείο WebCrawler για τον εντοπισμό μη συμμορφούμενων ή επικίνδυνων προϊόντων που πωλούνται μέσω διαδικτύου. Το εργαλείο αυτό ανιχνεύει **περιγραφές προϊόντων και αξιολογήσεις πελατών** προκειμένου να εντοπίσει συγκεκριμένες λέξεις-κλειδιά που θα μπορούσαν να υποδηλώνουν μη συμμόρφωση προϊόντων που πωλούνται σε εμπορικές ιστοσελίδες. Η πιλοτική φάση πραγματοποιήθηκε το 2023 και

27.10.2022, σ. 1). Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες τέθηκε σε εφαρμογή στις 17 Φεβρουαρίου 2024, γεγονός που σημαίνει ότι δεν θα μπορούσε να επηρεάσει τα αποτελέσματα που παρουσιάζονται στην παρούσα έκθεση.

[49] Άρθρο 30 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

[50] Άρθρο 30 παράγραφος 7 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

[51] Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή (ΓΔ TAXUD), το 2023 εισήχθησαν στην ΕΕ συνολικά 2,3 δισεκατομμύρια τεμάχια των οποίων η αξία δεν υπερέβαινε τα 150 EUR, αριθμός που αντιστοιχεί σε σαφή αύξηση σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη. Η συμπεριφορά των καταναλωτών είναι πιθανό να οδηγήσει σε περαιτέρω δραματική αύξηση των εξ αποστάσεως πωλήσεων, μεταξύ άλλων και για προϊόντα που αποστέλλονται απευθείας από τρίτες χώρες. Αυτές αναμένεται να ανέλθουν σε περίπου 4 δισεκατομμύρια αποστολές το 2024, ενώ οι παραδοσιακές εμπορικές εισαγωγές (δηλαδή εκείνες που πωλούνται σε φυσικά καταστήματα) ανέρχονται σε περίπου 300 εκατομμύρια ετησίως.

ήταν επιτυχής. Η δεύτερη φάση ανάπτυξης λαμβάνει χώρα το 2024 και περιλαμβάνει την ανάπτυξη νέων λειτουργιών τεχνητής νοημοσύνης. Το WebCrawler προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί πλήρως το 2025 και θα τεθεί στη διάθεση όλων των ενδιαφερόμενων αρχών εποπτείας της αγοράς.

Τέλος, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η έλλειψη σχετικών πληροφοριών που έχουν στη διάθεσή τους οι τελωνειακές αρχές όσον αφορά τη συμμόρφωση των προϊόντων, η Επιτροπή συμπεριέλαβε στην **πρόταση τελωνειακής μεταρρύθμισης**[52] την υποχρέωση να παρέχονται ή να καθίστανται διαθέσιμα στις τελωνειακές αρχές ορισμένα δεδομένα σχετικά με τους ελέγχους συμμόρφωσης των προϊόντων στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, ως νέα προϋπόθεση για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία. Τα πρόσθετα δεδομένα θα περιλαμβάνουν τον εισαγωγέα, τον κατασκευαστή, τον προμηθευτή του προϊόντος, όταν αυτός είναι διαφορετικός από τον κατασκευαστή, «τον υπεύθυνο οικονομικό φορέα στην Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 και το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/988», καθώς και τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στο προϊόν. Εάν η νέα απαίτηση διατηρηθεί μετά την έγκριση της πρότασης από τους συννομοθέτες, η νέα αυτή υποχρέωση ενημέρωσης θα καταστήσει δυνατή τη διαχείριση των κινδύνων και τη διενέργεια ελέγχων βάσει κινδύνου σχετικά με τη συμμόρφωση με το άρθρο 4, μεταξύ άλλων και στην περίπτωση του ηλεκτρονικού εμπορίου.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα πορίσματα που παρουσιάζονται στην παρούσα έκθεση δείχνουν ότι οι αρχές εποπτείας της αγοράς και οι τελωνειακές αρχές εφαρμόζουν το άρθρο 4, παρότι αντιμετωπίζουν ορισμένες προκλήσεις και ζητήματα μη συμμόρφωσης, όπως περιγράφεται ανωτέρω. Η εφαρμογή του άρθρου 4 φαίνεται ότι επέφερε οριακές μόνο αυξήσεις του κόστους για τις αρχές ή τους οικονομικούς φορείς. Ωστόσο, δεν υπάρχουν ακόμη συγκεκριμένες ενδείξεις ότι η θέσπισή του έχει συμβάλει στη βελτίωση της συνολικής συμμόρφωσης. Μπορεί, ωστόσο, να υποστηριχθεί ότι η μη συμμόρφωση με το άρθρο 4 είναι πιθανό να υποδεικνύει κίνδυνο γενικής μη συμμόρφωσης, δεδομένου ότι για ένα προϊόν που δεν συμμορφώνεται με σαφή τυπικό κανόνα (όπως υποχρέωση ενημέρωσης ή σήμανσης) ενδέχεται να υπάρχει και κίνδυνος ουσιαστικότερης μη συμμόρφωσης[53].

Όσον αφορά το ηλεκτρονικό εμπόριο, τα αποτελέσματα της έκθεσης δείχνουν επίσης ότι η μη συμμόρφωση με το άρθρο 4 ήταν υψηλότερη για τα προϊόντα που πωλούνται μέσω διαδικτύου απ' ό,τι εκτός διαδικτύου. Σημαντικό ποσοστό των αρχών εποπτείας της αγοράς που απάντησαν στην έρευνα επισήμανε ιδιαίτερα τον ρόλο των παρόχων επιγραμμικών αγορών. Δεν πρόκειται για οικονομικούς φορείς, αλλά ορισμένοι από τους απαντήσαντες υποστήριξαν ότι οι εν λόγω φορείς θα πρέπει να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη στη διαδικασία εποπτείας της αγοράς (π.χ. προτάθηκε οι πάροχοι επιγραμμικών αγορών να μπορούν δυνητικά να συμμετέχουν στην επαλήθευση της αναγραφής των υπεύθυνων οικονομικών φορέων όταν τα προϊόντα διατίθενται στην πλατφόρμα).

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 4 εφαρμόζεται μόνο για σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα και οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν για την τεκμηρίωση της παρούσας έκθεσης

[52] Άρθρο 88 παράγραφος 3 στοιχείο α) της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα και της Τελωνειακής Αρχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 [COM(2023) 258 final].

[53] Για παράδειγμα, εάν ένα προϊόν που καλύπτεται από την οδηγία για την ασφάλεια των παιχνιδιών δεν διαθέτει υπεύθυνο οικονομικό φορέα, όπως απαιτείται από το άρθρο 4, μπορεί να υπάρχει λόγος να ελεγχθεί αν το εν λόγω προϊόν δεν συμμορφώνεται επίσης με τις απαιτήσεις ασφάλειας της εν λόγω οδηγίας.

ήταν περιορισμένες. Καθώς τα ενδιαφερόμενα μέρη αποκτούν μεγαλύτερη εμπειρία, θα αναπτυχθούν συστηματικές μέθοδοι και διαδικασίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε βελτιωμένη εφαρμογή και επιβολή. Επιπλέον, από τότε που θεσπίστηκε το άρθρο 4, έχει προταθεί ή εγκριθεί και τεθεί σε εφαρμογή νέα νομοθεσία, η οποία —σε συνδυασμό με το εν λόγω άρθρο— αναμένεται να αποφέρει θετικά αποτελέσματα για τη βελτίωση της κατάστασης:

- Οι υποχρεώσεις των παρόχων επιγραμμικών αγορών δυνάμει του κανονισμού GPSR και της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες (υποχρεωτική ένδειξη του υπεύθυνου οικονομικού φορέα στις προσφορές μέσω διαδικτύου) μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση του ζητήματος της μη συμμόρφωσης των προϊόντων που πωλούνται σε επιγραμμικές πλατφόρμες, μόλις τεθεί σε εφαρμογή ο κανονισμός GPSR, ενώ και η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες παρουσιάζει θετικά αποτελέσματα όσον αφορά τη διαδικτυακή ένδειξη των υπεύθυνων οικονομικών φορέων. Από την άλλη, ο κανονισμός GPSR μπορεί να καταστήσει τη συμμόρφωση πιο δύσκολη για τους οικονομικούς φορείς, καθώς διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 και θεσπίζει νέα καθήκοντα για τους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς.
- Η τελωνειακή μεταρρύθμιση προτείνει μια νέα υποχρέωση παροχής ή διάθεσης ορισμένων δεδομένων στα τελωνεία, ιδίως του υπεύθυνου οικονομικού φορέα στην ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 4. Με τον τρόπο αυτόν, αναμένεται να βελτιωθεί η διαχείριση κινδύνων και η συμμόρφωση των προϊόντων, καθώς η μεταρρύθμιση επιτρέπει τη διενέργεια ελέγχων βάσει κινδύνου στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ όσον αφορά τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ δυνάμει του άρθρου 4. Πριν από την προτεινόμενη μεταρρύθμιση, οι πληροφορίες αυτές δεν παρέχονται στις τελωνειακές αρχές.

Σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020, η Επιτροπή θα διενεργήσει πλήρη αξιολόγηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2026. Η εν λόγω αξιολόγηση θα καλύπτει επίσης το άρθρο 4, χρησιμοποιώντας περισσότερα δεδομένα και πρακτική εμπειρία από την εφαρμογή, τα οποία αναμένεται να είναι διαθέσιμα έως τότε. Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση του 2026 θα βασιστεί στην παρούσα έκθεση, λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμογή του κανονισμού GPSR, την ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου (όσον αφορά π.χ. μεγαλύτερες ποσότητες και νέα επιχειρηματικά μοντέλα) κ.λπ. Επιπλέον, η Επιτροπή δεσμεύεται να αξιοποιήσει τα διάφορα διαθέσιμα εργαλεία με μια σφαιρική προσέγγιση, ώστε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που τίθενται από τις πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου[54].

[54] Βλ. πολιτικές κατευθύνσεις της προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την περίοδο 2024-29, στις οποίες αναφέρεται ότι η Επιτροπή θα αντιμετωπίσει «τα προβλήματα που τίθενται από τις πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου, ώστε να [διασφαλίσει] ότι οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις επωφελούνται από ισότιμους όρους ανταγωνισμού που βασίζονται σε αποτελεσματικούς τελωνειακούς και φορολογικούς ελέγχους και ελέγχους ασφάλειας, καθώς και σε πρότυπα βιωσιμότητας».
https://commission.europa.eu/document/download/e6cd4328-673c-4e7a-8683-f63ffb2cf648_el?filename=Political%20Guidelines%202024-2029_EL.pdf

Παράρτημα

Το άρθρο 4 εφαρμόζεται μόνο σε σχέση με προϊόντα τα οποία υπόκεινται στις ακόλουθες πράξεις:

- Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

- Κανονισμός (ΕΕ) 2016/425 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας και για την κατάργηση της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 81 της 31.3.2016, σ. 51).

- Κανονισμός (ΕΕ) 2016/426 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, σχετικά με τις συσκευές με καύση αέριων καυσίμων και την κατάργηση της οδηγίας 2009/142/ΕΚ (ΕΕ L 81 της 31.3.2016, σ. 99).

- Οδηγία 2000/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την εκπομπή θορύβου στο περιβάλλον από εξοπλισμό προς χρήση σε εξωτερικούς χώρους (ΕΕ L 162 της 3.7.2000, σ. 1).

- Οδηγία 2006/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, σχετικά με τα μηχανήματα και την τροποποίηση της οδηγίας 95/16/ΕΚ (ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 24).

- Οδηγία 2009/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (ΕΕ L 170 της 30.6.2009, σ. 1).

- Οδηγία 2009/125/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα συνδεόμενα με την ενέργεια προϊόντα (ΕΕ L 285 της 31.10.2009, σ. 10).

- Οδηγία 2011/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, για τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 88).

- Οδηγία 2013/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα στην αγορά ειδών πυροτεχνίας (ΕΕ L 178 της 28.6.2013, σ. 27).

- Οδηγία 2013/53/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, για τα σκάφη αναψυχής και τα ατομικά σκάφη και την κατάργηση της οδηγίας 94/25/ΕΚ (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 90).

- Οδηγία 2014/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διάθεση στην αγορά απλών δοχείων πίεσης (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 45).

- Οδηγία 2014/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 79).

- Οδηγία 2014/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα στην αγορά οργάνων ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 107).

- Οδηγία 2014/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα των οργάνων μετρήσεων στην αγορά (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 149).

- Οδηγία 2014/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις συσκευές και τα συστήματα προστασίας που προορίζονται για χρήση σε εκρήξιμες ατμόσφαιρες (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 309).

- Οδηγία 2014/35/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα στην αγορά ηλεκτρολογικού υλικού που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί εντός ορισμένων ορίων τάσης (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 357).

- Οδηγία 2014/53/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα ραδιοεξοπλισμού στην αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/5/ΕΚ (ΕΕ L 153 της 22.5.2014, σ. 62).

- Οδηγία 2014/68/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα του εξοπλισμού υπό πίεση στην αγορά (ΕΕ L 189 της 27.6.2014, σ. 164).

Οι προσθήκες στον εν λόγω κατάλογο έγιναν μετά την έγκριση του κανονισμού 2019/1020.
Το άρθρο 4 εφαρμόζεται επίσης στους ακόλουθους κανονισμούς:

- Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/945 της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 2019, για συστήματα μη επανδρωμένων αεροσκαφών και φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μη επανδρωμένων αεροσκαφών τρίτων χωρών (ΕΕ L 152 της 11.6.2019, σ. 1).

- Κανονισμός (ΕΕ) 2023/1542 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2023, σχετικά με τις μπαταρίες και τα απόβλητα μπαταριών, για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 και την κατάργηση της οδηγίας 2006/66/ΕΚ (ΕΕ L 191 της 28.7.2023, σ. 1).

- Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1252 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 2024, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για την εξασφάλιση ασφαλούς και βιώσιμου εφοδιασμού με κρίσιμες πρώτες ύλες και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 168/2013, (ΕΕ) 2018/858, (ΕΕ) 2018/1724 και (ΕΕ) 2019/1020 (ΕΕ L, 2024/1252, 3.5.2024).

- Επιπλέον, η ακόλουθη πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες, εάν εγκριθούν, θα καταστήσουν το άρθρο 4 του κανονισμού 2019/1020 εφαρμοστέο στα σχετικά προϊόντα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 [COM(2022) 144].